

Månedsbrev - September 2017

Kære højskolekammerater, her er sidste nyt!

Vi må, først og fremmest, beklage at vi først har fået sendt septembers månedsbrev ud i dag, men der sker mange ting med projektet - det tager tid. Men du bliver ikke snydt, så her har du September månedsbrevet.

Fremadrettet vil du i månedsbrevet kunne læse et lille skriv fra en af de aktive kræfter i projektet. Vi kalder det for *En aktiv taler ud*. God læselyst!

At finde en bestyrelse

Vi har de sidste måneder arbejdet på at finde medlemmer til bestyrelsen, som deler de værdier og den idé højskoleprojektet er bygget på. Indtil videre kan vi, med glæde og stolthed meddele, at Knud Holt Nielsen og Erik Sigsgaard har takket ja til at kandidere til bestyrelsesposter. Vi arbejder fortsat frem mod at kunne stille en bestyrelse til den stiftende generalforsamling d. 11 januar.

“Ressorucelisten”

I september sendte vi invitationer ud til venner af højskolen, og her kunne man kunne melde sig med input, ideer og ting man ønsker at berige projektet med. Vi er meget glade for de tilbagemeldinger vi har fået! Og vores mål om en *ressourceliste*, hvor vi kan trække på gode kræfter i forbindelse med opgaver og aktiviteter, er således godt i gang. Alle er stadig velkomne til at melde sig, ligegyldigt om det drejer sig om praktisk hjælp til arrangementer, speciel viden man sidder inde med, eller måske et godt netværk, du vil introducere os til!

Poetisk Pause

Klik [HER](#) og oplev Benal med nummeret "Uh babe"

En aktiv taler ud

Den Kritiske Pædagogiske Højskole har ikke uden grund "*kritik*" i sit navnetræk. Kritik og visioner er nemlig, hvad vi mener skal til, for at få nogle højst uheldige forhold i samfundet forandret.

Men hvad er det egentlig for et foretagende, man begiver sig ud i, når man bedriver kritik? Den følgende lille anekdote kan illustrere nogle af de udfordringer, som ligger i at indtage en kritisk position og søge at sætte ændringer igennem.

Engang tilbage omkring 1990 erobrede Sloggi flot og frækt et af venstrefløjens centrale slogans. På kæmpe husmure kravlede en kvinde rundt i Sloggiundertøj. Hun kiggede selvsikkert enhver forbipasserende i øjnene. Over hende stod "*Be somebody, not anybody!*". Kampen mod uniformeringen, opfordringen til at gå egne veje og stå ved sig selv, var med ét erobret af endnu en kapitalistisk pengemaskine.

Men desværre var det ikke kun en enkelt pengemaskine, som nærrede sig ved drømmen. Med Michel Foucault kunne man se, hvordan selve den neoliberale stat begyndte at drømme om os som følede, kreative, selvledende mennesker. Og forbandede os, når vi opførte os som dumme zombier - med hang til at lade os lede af andres forstand.

På den måde blev det, der var en frihedskamp og en vision for et rigere liv, indarbejdet som menneskeligt dannelsesideal i en ledelseseffektiviseret og højproduktivt neoliberal stat.

Den eneste måde at kæmpe mod denne kapitalistiske og neoliberale kolonialisering, blev det kedelige og næsten afskyvækkende "*Refuse to be somebody, dare to be anybody!*"

Med anekdoten bliver det tydeligt, at det at bedrive normativ kritik - altså både kritisere og udpege frugtbare alternativer - alt for let optages og indarbejdes i de systemer, som ønsker at styre og tjene penge på os. Og det stiller Den Kritiske Pædagogiske Højskole og dens venner, overfor fordringen bestandig at have et mistænksomt øje åbent - både i forhold til egne kritiske pointer og udpegede alternativer, og i forhold til, hvordan disse egentlig bliver indoptaget og brugt af samfundet. Tænk eksempelvis på den lykkelige situation, at man virkelig trænger igennem med kritikken af pædagogprofessionens underkendelse. At man som led heri får sikret en samfundsmæssig opskrivning af pædagogers faglighed og

dømmekraft. Hvordan undgår vi så, at dette ikke alligevel ender som en ulykkelig situation, hvor professionerne, nu tvunget af retten til at administrere egen faglighed og dømmekraft, holdes endnu fastere i urimelige arbejdsvilkår og svært realiserbare opdragelsesopgaver? Dette fordi de ressourcemæssige rammer at - arbejde og løse opgaver indenfor, ikke er tilstrækkeligt kritiserede. Så det der egentlig tales for her, er, at for at gavne pædagogernes sag, er det ikke nok med en kamp for ret til udfoldelse af en autonom pædagogisk ethos. Der tales for kritiske analyser, som på holistisk vis også omfatter de strukturelle og økonomiske rammer, som velfærdsprofessionerne har at løse deres opgaver indenfor.

Velbekomme!

Danielle Mercier

Kontakt os

DenKritiske.com

E-mail: hoejskolegruppen@gmail.com

[Facebook](#)

